

ایران - انگلیس

عهدنامه تجاری

دوازدهم رمضان ۱۲۵۷ / ۹.ق / بیست هفتم اوکتبر ۱۸۴۱

درآمد:

این اولین عهدنامه تجاری است که بین ایران و انگلیس منعقد شده است. در پایان مقدمه عهدنامه مفصل (۱۲۲۷ق. / ۱۸۱۲م) بین دولتین ایران و انگلیس نوید انعقاد چنین عهدنامه‌ای داده شده بود، ولی مذکوها این کار به تعویق افتاد تا اینکه در زمان وزیر مختاری سرجان مکنیل چنین عهدنامه‌ای بین ایران و انگلیس در دو فصل منعقد شد.

در دوران وزیر مختاری مکنیل، با آنکه محمد شاه از امضای هرگونه پیمانی با انگلیس اکراه داشت «دست کم سه فقره پیمان مهم میان دو دولت منعقد شد که مشهورترین آنها عهدنامه تجاری ۱۸۴۱م بود». این پیمان تجاری که میرزا ابوالحسن خان به نمایندگی از طرف دولت ایران و مکنیل به وکالت از طرف دولت انگلیس بپیاش صحه نهادند، در تهران به تصویب رسید. فصل اول این پیمان مقرر می‌دادشت که بازارگانان هر دو دولت مأذون هستند که کالاهای خود را به کشورهای یکدیگر حمل کرده و به فروش برسانند و ضمناً این فصل نظمات مربوط به تعرفه گمرکی را به هنگام ورود و خروج کالا معین و مشخص می‌کرد. و طبق مفاد دومین فصل همین پیمان، برای اولین بار در تاریخ مناسبات دو کشور، تعداد کنسولها و نمایندگان بازارگانی طرفین، تابع نظم و ترتیب اساسی می‌شد.

خلاصه این که طبق همین عهدنامه تجاری، بعضی از مزایایی که دولت روسیه برای تجار خود کسب کرده بود به انگلیس نیز اعطا شد.

۱. طاهری ۲/۲۴۲

صورت عهدنامه تجاری که مابین دولتین بیین ایران و انگلیس
سمت انعقاد یافته

فهرست مدندرجات

مقدمه

فصل اول - در باب حقوق گمرکی.

فصل دوم - در باب محل اقامت وکیل التجاره، امتیازات وکیل التجاره.

چون به یمن الطاف خداوند یگانه - جلت تیمانه و عظمت آله - از روزی که عهد دوستی و الفت مایین دو دولت قوی شوکت ایران و انگلیس مرتب و ممتد گشته، روز بروز سلاطین نامدار و خسروان معدلت شعار دو دولت ابدآیت، واحداً بعد واحد، همگی اصول و فصول آن را مرعی داشته، متعلقان مملکتین را از فواید آن منتمع و محفوظ فرموده‌اند، مگر عهدنامه تجاری که در دیباچه عهدنامه یک هزار و دویست و بیست و نه هجری اولیای دولتین علیتین و عده اتفاق آن کردۀ‌اند و تاکنون به بعضی جهات در عهدهٔ تراخی باقی ماند، لهذا از برای تکمیل جمیع شروط معاهده میمونه در زین سال فرختنده فال، اعلیحضرت قضا شوکت قادر قدرت، فلک رتبه‌گردون حشمت، خسرو اعظم، خدیو جم خدم، غوث‌الاسلام و المسلمين، عوذ بالله والذین، شاهنشاه ممالک فسیحۃ المسالک ایران - خَلَّدَ اللَّهُ مُلْكُهُ وَ سُلْطَانُهُ - جناب جلالت و نیالت همراه، عزت و فخامت اکتناء، امیرالامراء العظام، زبده الکبراء الفخام، مقرّب الخاقان، حاجی میرزا ابوالحسن خان [۱] وزیر دول خارجه را به وکالت مطلقه سرافراز فرمودند و اعلیحضرت کیوان رفعت خورشید رایت، شهریار عادل کامکار، خسرو باذل نامدار، شاهنشاه ممالک انگلستان و هندوستان، جناب جلالت و نیالت نصاب، عمدۀ السفراء المسيحیه و زبده الکبراء العیسویه، سرجان مکنبل [۲]، وزیر مختار را به وکالت کلیه مفتخر فرمودند، و کیلان مشاریعه‌ها عهدنامه تجاری را در ضمن این دو فصل منعقد و به ذیل عهدنامه اصلیه ملحق نمودند که یعنی اللہ تعالیٰ بین الدولتین همواره منظور شود و متعلقان طرفین را فواید آن حاصل گردد.

فصل اول - تجار دولتین علیتین بالسویه مأذون و مرخص اند که هرگونه امتنه و

اُقْمَشَةُ خُودَ رَابِهِ مُلْكَتِ يَكْدِيَّگَرِ نَقْلَ نَمَايِنْدَ وَ دَرَ هَرَ بَلْدَى اَزَ بَلَادَكَهِ بَخْواهِنْدَ مَبَايِعَهِ يَا
مَعَاوِضَهِ نَمَايِنْدَ وَ اَزَ مَتَاعِيَ كَهِ مَىَ آَوْرَندَ وَ مَىَ بَرْنَدَ دَرَ حَيْنَ وَ رَوْدَ يَكَ مَرْتَبَهِ بَهِ طَرِيقَىَ كَهِ
اَزَ تَجَارَ دَوْلَهَيَ كَامَلَهِ الْوَدَادَ فَرْنَگَ گَمَرَكَ مَالَ التَّجَارَهَ گَرْفَتَهِ مَىَ شَوْدَ، اَزَ تَجَارَ تَبَعَهُ
طَرَفِينَ مَطَالِبَهِ خَواهِدَ شَدَ وَ دَرَ زَمَانَ خَرْوَجَ يَكَ مَرْتَبَهِ بَهِ طَرِيقَىَ كَهِ اَزَ تَجَارَ دَوْلَهَيَ
كَامَلَهِ الْوَدَادَ فَرْنَگَ گَمَرَكَ مَالَ التَّجَارَهَ گَرْفَتَهِ مَىَ شَوْدَ اَزَ تَجَارَ تَبَعَهُ طَرَفِينَ مَطَالِبَهِ خَواهِدَ
شَدَ وَ دِيَگَرَ بَهِ هَيْجَ اَسَمَ وَ رَسَمَ اَزَ تَجَارَ دَوْلَتِينَ دَرَ مَمْلَكَهَهَيَ جَانِبِينَ چِيزِيَ مَطَالِبَهِ
خَواهِدَ شَدَ وَ تَجَارَ وَ مَتَلْقَانَ وَ مَتَسْبَانَ طَرَفِينَ دَرَ وَلَاهَيَاتَ دَوْلَتِينَ بَهِ نَهْجَيَ كَهِ تَبَعَهُ
دَوْلَهَيَ كَامَلَهِ الْوَدَادَ فَرْنَگَ اَزَ هَرَگُونَهِ رَعَايَتَ وَ حَمَاءَتَ وَ اَحْتَرَامَ بَهْرَهِ يَابَ هَسْتَنَدَ،
خَواهِنْدَ گَرْدَيدَ.

**فصل دویم - چون برای پرستاری تجار جانبین لازم است که از هر دو دولت و کیل التجاره به اماکن مشخصه تعیین شود، لهذا قرار داد شده که دو نفر و کیل التجاره از
جانب دولت بهیه انگلیس در دارالخلافة طهران و دارالسلطنه تبریز اقامت داشته باشد،
 فقط مشروط بر این که همان که در دارالسلطنه تبریز مقیم خواهد شد بالانفراد به
 خصایص جنزال قونسلی سرافراز باشد لاگیر و چون سالهاست که بالیوز کمامی سابق
 انگلیس در بندر ابوشهر متوقف است، دولت ایران اذن می دهنده که بالیوز کمامی سابق
 در آن جا اقامت نماید و کذاک دو نفر و کیل التجاره که از جانب دولت علیه ایران در
 دارالخلافة لندن و در بندر مبارکه بمیشی سکنی نمایند به همان مراتب و امتیازات و کیل
 التجارة دولت بهیه انگلیس در مملکت ایران - صانها الله تعالى عن طوارق الحدثان -
 خواهند بود.**

این عهدنامه تجارت را ماکه و کلای مختار دولتین هستیم در دارالخلافة طهران
 به تاریخ دوازدهم شهر رمضان المبارک سنّه يك هزار و دویست و پنجاه و هفت
 هجری مطابق بیست و هفتم ماه اوکتوبور سنّه يك هزار و هشتصد و چهل و يك عیسوی
 به خط و مهر خود مرقوم و مختوم نمودیم، والسلام خیر ختام.

محل مهر و امضاء

میرزا ابوالحسن خان

مک نیل

توضیحات عهدهنامهٔ تجاری

- ۱ - میرزا ابوالحسن خان: رکّ عهدهنامهٔ گلستان درین مجموعه.
- ۲ - سرجان مکنیل: Sir John Mac Neil؛ وی قریب مدت ۲۰ سال در ایران اقامت داشت و طبیب سفارت انگلیس در ایران بود و در بسیاری از امور مورد مشاورهٔ عباس میرزا نایب السلطنه قرار می‌گرفت و معالجهٔ یماری وی را پس از فوت حاجی میرزا بابا^۱ طبیب مخصوص دربار با مکنیل بود. این شخص در زمان سلطنت محمد شاه به مقام سفارت انگلیس در ایران برگزیده شد. وی در سؤلهٔ هرات کارشکنی‌های بسیار کرده خود را به هرات رسانید و سکنهٔ هرات را برای دفاع در مقابل محمد شاه پادشاه دادن پول و صاحب منصب تشویق نمود.^۲

-
۱. حاجی میرزا بابا جزو مخصوصین اعزامی به لندن بوده که تحصیلات خود را در آن جا به پایان رسانده.
 ۲. طبیب مخصوص دربار فتحعلی شاه شده بود.
 ۳. رک: آجردادباشی.

درفش کاویانی

<https://derafsh-kaviyani.com/>
<https://the-derafsh-kaviyani.com/>